

SANT JORDI 2021

CITA AMB DALÍ

Celebrem la diada Sant Jordi omplint les xarxes amb les paraules de Dalí. Escull una cita per llegir i penja el teu video a Instagram. No te'n oblidis d'etiquetar-nos!

@museudali

D'ençà del dia en què em vaig estar d'anar a la cita fixada per Breton, el surrealisme, en la forma en què l'havíem definit, va morir. Quan, l'endemà, un gran diari va sol·licitar-me la definició de surrealisme, vaig respondre: «El surrealisme sóc jo!». I ho crec, atès que sóc l'únic que el perpetua.

Salvador Dalí, *Diari d'un geni*, 1964

A. R. ¿Vostè està convençut que és un geni a la vegada que un extravagant?

S. D. I tant. És una cosa que caracteritza la meva personalitat. I no crec que el geni exclogui l'extravagància. L'única diferència que hi ha entre jo i un boig és que jo no estic boig.

Entrevista a Salvador Dalí, 1952

Només Gala era el testimoni de les meves fúries, les meves desesperacions, els meus èxtasis fugaços i les meves recaigudes en el pessimisme més amarg. Només ella sap fins a quin extrem es féu la pintura per a mi en aquesta època una raó de viure, mentre al mateix temps es feia una raó encara més ferotge i insatisfeta d'estimar-la a ella, Gala, car ella i només ella era la realitat; i tot el que els meus ulls eren capaços de veure era «ella», i era el retrat d'ella el que seria la meva obra, la meva idea, la meva realitat.

Salvador Dalí, *La vida secreta de Salvador Dalí*, 1942

Vaig llegir amb passió, buscant l'alegria a les paraules i la precisió als pensaments, o simplement el plàcid i honest relat dels esdeveniments passats o documents exactes sobre els sentiments invasors, o turments, així vaig passar el primer any de la guerra

Dalí, Gala, *La Vida secreta: diari inèdit*, 2011

El museu Dalí. La meva obra d'art més important, que és una manifestació del meu cervell i que només s'entendrà més endavant

Entrevista a Salvador Dalí, 1958

Vull que el meu museu sigui com un bloc únic, un laberint, un gran objecte surrealista. Serà un museu absolutament teatral. La gent que vingui a veure'l sortirà amb la sensació d'haver tingut un somni teatral.

Antoni Pitxot, Montse Aguer i Teixidor, *Teatre-Museu Dalí de Figueres*, 2016

És evident que existeixen altres mons, això segur; però, com ja he dit moltes vegades, aquests altres mons es troben en el nostre, resideixen a la terra i precisament al centre de la cúpula del museu Dalí, on hi ha tot el nou mon insospitat i al·lucinant del surrealisme

Salvador Dalí, Archivo histórico de NODO de Filmoteca Española, 1975

M'he fet en aquestes pedres, aquí he forjat la meva personalitat, he descobert el meu amor, he pintat la meva obra, he construït la meva casa. No em puc separar d'aquest cel, d'aquest mar, d'aquestes roques, estic lligat per sempre més a Portlligat, on he definit totes les meves veritats més sinceres i les meves arrels.

Salvador Dalí, *Confessions inconfesables*, 1973

Fou allí, a Portlligat, on vaig aprendre d'empobrir-me, de limitar i llimar el meu pensament perquè adquirís l'eficàcia d'una destralt, on la sang tenia gust de sang i la mel tenia gust de mel. Una vida que era dura, sense metàfora ni vi, una vida amb la llum de l'eternitat. Les elucubracions de París, les llums de la ciutat i de les joies de la rue de la Paix, no podien resistir aquesta altra llum, total, centenària, pobra, serena i intrèpida com el front concís de Minerva.

Salvador Dalí, *La vida secreta de Salvador Dalí*, 1942

Parlàvem d'estar sols, de la màgica perspectiva d'anar a Cadaqués a estar sols, a veure què passaria entre tots dos. Hi anàvem a construir uns murs sota el sol per protegir-nos del vent, pous per a captar fonts, bancs de pedra per a seure. Anàvem a construir els primers esglaons del mètode paranoicocrític; anàvem a continuar aquella tràgica i bella feina de viure plegats, de viure per a la realitat de nosaltres dos sols.

Salvador Dalí, *La vida secreta de Salvador Dalí*, 1942

El més essencial per a mi és l'amor. És l'èxit de la meva vitalitat i del meu cervell, el ressort que em llança endavant amb elasticitat i agilitat, amb més claredat i precisió en tots els moviments dels meus sentits, dels meus impulsos, dels meus coneixements

Dalí, Gala, *La Vida secreta: diari inèdit*, 2011

Em faltava oferir a Gala un estoig més solemnement digne del nostre amor. Per això li vaig regalar una mansió edificada sobre les restes d'un castell del segle xii, a La Bisbal, l'antic castell de Púbol, on ella regnava com a sobirana absoluta, fins el punt que jo no la visito si no és amb una invitació escrita de la seva mà. M'he acontentat a decorar els seus sostres perquè, en aixecar els ulls, sempre em trobi en el seu cel. Així, el nostre duo, en totes les estacions de la seva vida, es realitza en la meravella del més apassionat i més delicat amor.

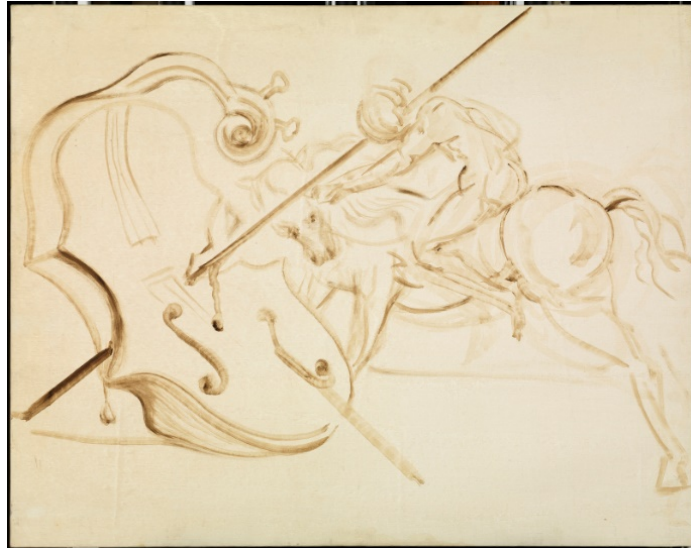
Salvador Dalí, *Confessions inconfessables*, 1975

Et regalo un castell gòtic Gala.

Accepto amb una condició, que només vinguis a visitar-me al castell amb invitació.

Accepto, ja que accepto en principi tot a condició que hi hagi condicions. És el principi mateix de l'amor cortès.

Salvador Dalí, "Le château de Gala, La Gala du château", 1969

Sant Jordi derrotant un violoncel, 1983
Fundació Gala-Salvador Dalí

© Salvador Dalí, Fundació Gala-Salvador Dalí, Figueres, Vegap, 2021